

رژیم صهیونیستی طعم مبارزه با امت روزه را بچشد

۳۱ تیر ۱۳۹۳ ساعت ۱۶:۴۳

چرا رژیم صهیونیستی به شدت عملیات خود افزوده است؟ روشن است، این رژیم در عصبانیت فروپاشی نظام امنیتی در خود می‌پیچد و حاضر نیست به این آسانی ضربه‌ای به این بزرگی را بپذیرد.

همزمان با حملات گسترده رژیم صهیونیستی به غزه و بلاگ‌نویسان کشورمان نیز دست به قلم شده‌اند و از مقاومت مردم مظلوم غزه حمایت می‌کنند. وبلاگ پاسداران نوشت: موشک‌های مقاومت به خوبی در اهداف می‌نشینند؛ ضربات وارده بر پیکر اقتصاد و امنیت رژیم بچه کش، بسیار کاری و عمیق است.

امواج عصبیت جهانی علیه اسرائیل، با گذشته قابل مقایسه نیست. امروز یهودیان زیادی در جهان مستقیماً و صریحاً علیه اسرائیل و به نفع فلسطین شعار می‌دهند؛ تفوق هوایی و توپخانه‌ای رژیم صهیونیستی به چالش کشیده شده است؛ اما برگردیم به گذشته.

فلسطین در گذشته ضعیف‌تر و رژیم صهیونیستی قوی‌تر بود و هرچه جلوتر آمدیم، فلسطین قوی‌تر و رژیم صهیونیستی ضعیف‌تر شد. چرا باید رژیم صهیونیستی از مزیت نظامی خود که همانا اقدام توپخانه‌ای و هوایی بود، ناچار به دست زدن به گام آخر خود یعنی ورود به اقدام زمینی شود که مزیت اصلی او در نبرد با گروه‌های چریکی چون حزب الله و حماس نیست؟ چه چیزی حزب الله و حماس و مقاومت اسلامی را در روزهای گذشته پیروز کرد؟

من می‌گویم، حتی فجر ۵ و موشک‌های مقاومت نیز این تأثیر را نداشت. هیچگاه در نبرد میان ظالم و مظلوم آنچه که عامل نهایی است، سلاح مظلوم نیست. همانگونه که سلاح برتر ظالم نیز او را تاکنون موفق نکرده، سلاح مظلوم نیز عامل اصلی پیروزی او نیست.

دو عامل، پیروزی مظلوم را تضمین می‌کند: عامل نخست، توکل او بر خدا است و مظلومیت و حقانیت او، و عامل دوم، صبر و مقاومت است.

روزهای جنگ ۳۳ روزه و ۲۲ روزه و هشت روزه را بیاد می‌آورم، دل‌های ما با فلسطین و لبنان گره خورده بود و در لحظات آسمانی دعا دستمان از یاد آنها خالی نبود. چیزی که آنها را بر دشمن سفاک پیروز کرد، نه فقط انگشتان قرار گرفته بر ماشه‌ها،

بلکه داستان سرافراز بر منبر دعا بود که برکت توفیق را بر گلوله‌های مقاومت نشانند و «و ما رمیت اذ رمیت» نشانه برتری آتش جنگ ما بر رژیم صهیونیستی شد.

یادم هست روزهایی را که در گرماگرم نبرد، در تکاپوی ارسال یک عدد پرچم حرم حضرت ابوالفضل العباس (ع) برای غزه بودیم؛ یادم هست روزهایی را که جلسه گرفتیم تا ببینیم ما جوان‌ها در جبهه رسانه چه کاری برای بچه‌های غزه می‌توانیم انجام بدهیم؛ یادم هست جلسه‌ای را که با اعتراض به بی‌عملی و بی‌خاصیت بودنش در رابطه با غزه، ترک کردم.

امروز هم، مجلسی را نمی‌بینم که از یاد معنوی مظلومان غزه و فلسطین و گرمای داشتن خون آنها و حمایت از آنها خالی باشد؛ همین امروز اگر راهی از جهان اسلام به فلسطین باز شود، امواج خروشان قلب‌هاست که آنجا به صف می‌شوند.

چرا رژیم صهیونیستی به شدت عملیات خود افزوده است؟ روشن است. آنچه که قبلاً گفته بودیم صحیح است و این رژیم در عصبیت فروپاشی نظام امنیتی خود بخود می‌پیچد و حاضر نیست به این آسانی ضربه‌ای به این بزرگی را بپذیرد.

البته خودکرده را تدبیر نیست، از حول حلیم جام جهانی! در دیگ رمضان! افتادن همین است. حالا باید رژیم صهیونیستی طعم مبارزه با امت روزه را بچشد. امتی که امروز در سالگرد شهادت امیرش علی که درب قلعه خیبر را از جا کند می‌گیرد و آیا علی (ع)، خیبر را با زور بازو گشود یا با زور معنا و روح؟

ما مضطربیم به درگاه باریتعالی و از او می‌خواهیم تا نگذارد ما به سلاحمان غره شویم و از او می‌خواهیم تا ما را در محاسبات سطحی دو دو تا چهارتایی دنیایی، با دشمن غدار رها نکند که ما فرقدمان با دشمن در همین است که نه به تعداد قبضه‌های شمشیرهایمان، بلکه به تعداد قطرات اشک و خونمان مباحات می‌کنیم که شهادت برای ما عزت ابدی است و هر شهید پرچمی برای عزت و افتخار ما و نشانه اقتدار ماست.

ما امت خون و شهادتیم و از کرامت خود با خون و اشک حفاظت می‌کنیم، نه رژیمی که تنها چیزی که دارد، امنیتی است که با شکنجه‌گاه‌هایش ساخته! خداوندا از تو می‌خواهیم که مسلمانان مومن و جهادگر غزه و فلسطین را پیروز و ظفرمند گردانی، آمین.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۳۵۰۵۹/بچشد-روزه-امت-مبارزه-طعم-صهیونیستی-رژیم/>